

Č. j.: 2R 95/05 – Šp

V Brně dne 3. března 2006

Ve správním řízení o rozkladu podaném dne 6. 12. 2005 zadavatelem – **Statutární město Brno**, Dominikánské nám. 196/1, 601 67 Brno, zastoupené PhDr. Richardem Svobodou, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 15. 11. 2005, č.j. VZ/S185/05-152/5322/05-KV, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadání veřejné zakázky „**Agendový informační systém statutárního města Brna**“ formou otevřeného řízení podle § 25 odst. 2 písm. a) zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 437/2004 Sb. a zákona č. 60/2005 Sb., jehož oznámení bylo uveřejněno na centrální adrese dne 22. 3. 2005 pod ev. č. 50006476, jsem podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb., na základě návrhu zvláštní komise, ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. VZ/S185/05-152/5322/05-KV ze dne 15. 11. 2005

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

O d ů v o d n ě n í

I. Zadávací řízení a prvostupňové řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Statutární město Brno, Dominikánské nám. 196/1, 601 67 Brno, zastoupené PhDr. Richardem Svobodou (dále jen „zadavatel“) uveřejnilo dne 22. 3. 2005 na centrální adrese pod ev. č. 50006476 v oznámení zadávacího řízení pro veřejnou zakázku „Agendový informační systém statutárního města Brna“, svůj úmysl zadat tuto veřejnou zakázku podle § 25 odst. 2 písm. a) zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 437/2004 Sb., zákona č. 60/2005 Sb. (dále jen „zákon“) formou otevřeného řízení. Ve lhůtě pro podání nabídek obdržel zadavatel celkem 7 nabídek. Při kontrole úplnosti v rámci otevírání obálek s nabídkami konstatovala hodnotící komise, že nabídka uchazeče č. 7 – EFCO a.s., Jaselská 25, 625 00 Brno – nesplnila požadavky uvedené v § 59 odst. 3 písm. c) zákona, a proto byla rozhodnutím zadavatele ze dne 25. 5. 2005 vyloučena z účasti v otevřeném řízení. Proti uvedenému vyloučení podal tento uchazeč ve lhůtě námitky, kterým zadavatel rozhodnutím ze dne 16. 6. 2005 vyhověl.

2. Po provedeném posouzení a hodnocení nabídek hodnotící komisí zadavatel na její návrh rozhodl, že ekonomicky nejvýhodnější nabídku předložil uchazeč IDS Scheer ČR, s.r.o., Vídeňská 55, 639 00 Brno (dále jen „IDS Scheer ČR, s.r.o.“), a to rozhodnutím ze dne 30. 8. 2005. Proti tomuto rozhodnutí podal uchazeč GORDIC, spol. s r. o., Erbenova 4, 586 01 Jihlava, v řízení před správním orgánem zastoupený na základě plné moci ze dne 6. 9. 2005 JUDr. Milanem Zápotočným, advokátem, Telečská 7, 586 01 Jihlava (dále jen „navrhovatel“) v zákonné lhůtě námitky, jimž zadavatel nevyhověl. Navrhovatel proto podal v zákonné lhůtě dne 4. 10. 2005 návrh k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) na přezkoumání rozhodnutí zadavatele. Na podkladě tohoto návrhu Úřad zahájil správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele podle ustanovení § 96 zákona a za účastníky správního řízení označil zadavatele, navrhovatele a uchazeče IDS Scheer ČR, s.r.o.

3. Navrhovatel uvedl, že zadavatel stanovil v oznámení zadávacího řízení, že provede výběr nejvhodnější nabídky na základě ekonomické výhodnosti, přičemž stanovil kritéria společně s váhami v procentech takto:

1. Plnění zadávací dokumentace v kapitolách 1., 2.1. až 2.3	váha 45 %
2. Plnění zadávací dokumentace v kapitole 2.4.	váha 25 %
3. Nabídková cena	váha 15 %
4. Plnění zadávací dokumentace v kapitole 2.10.	váha 15 %

Podle navrhovatele zadavatel pochybil v koncepci zadání veřejné zakázky způsobem nastavení dílčích kritérií, neboť v konečném důsledku všichni uchazeči splnili stejně úspěšně dílčí kritéria č. 1 a 2, která společně představovala 75 % váhu na celkovém hodnocení. Podle názoru navrhovatele volba dílčích kritérií záleží sice na úvaze zadavatele, avšak při volbě je nezbytné, aby zadavatel respektoval charakter konkrétní veřejné zakázky, který vychází např. z jejího typového a druhového určení, rozsahu či požadované funkcionality. Kritéria uvedená pod body 1. a 2. však v podstatě obsahovala technickou specifikaci předmětu plnění a zadavatel tak zaměnil požadavek na předmět

plnění veřejné zakázky za dílčí kritérium hodnocení. Navíc byly zadávací podmínky nastaveny tak, že neumožňovaly uchazečům se od nich odchýlit, tedy podat nabídky, které by se mohly vzájemně odlišovat. Stejně tak i v případě kritéria uvedeného pod bodem 4 nebylo možné podle názoru navrhovatele provést hodnocení plnění požadavků kapitoly 2.10. (posouzení charakteru a rychlosti servisního zásahu požadovaného 24 hodin každého dne v týdnu při nástupu na servisní zásah do 2 hodin a započítí odstraňování havarijních stavů ihned) zadávací dokumentace pouze způsobem ano/ne. Navrhovatel v nabídce předložil alternativní způsob řešení spočívající ve zřízení vlastního pracoviště v sídle zadavatele, kterému však zadavatel přidělil nižší bodové ohodnocení, ačkoli toto řešení mohlo být vhodnější pro splnění požadavků uvedených v části 2.10. zadávací dokumentace. Vedle uvedených skutečností bylo předmětem návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele také to, že čtyři uchazeči předložili totožné reference, z čehož navrhovatel usuzoval, že v daném případě se jednalo o reference na produkt, nikoli reference na uchazeče. Závěrem poukazoval navrhovatel, že o opětovném zařazení uchazeče EFCON, a.s. nebyl žádný z ostatních uchazečů informován, v čemž navrhovatel spatřoval možné porušení zákona.

4. Zadavatel se s argumentací navrhovatele neztotožnil a trval na tom, že při hodnocení podaných nabídek postupovala hodnotící komise podle vyhlášky č. 240/2004 Sb., o informačním systému o zadávání veřejných zakázek a metodách hodnocení nabídek podle jejich ekonomické výhodnosti, ve znění zákona č. 137/2005 Sb. Taktéž se zadavatel nedomníval, že by pochybil v koncepci zadání veřejné zakázky, protože mu nebylo zcela zřejmé, jak by měl zadavatel předem vědět, že uchazeči splní určitá kritéria stejně úspěšně. Ohledně námitky nezohlednění alternativního způsobu splnění požadavku uvedeného v bodě 2.10. zadávací dokumentace zadavatel uvedl, že takovou nabídku vnímá pouze jako „existenci předpokladu“, pro niž nemůže být navrhovatel hodnocen úspěšně. Z podaných nabídek dle názoru zadavatele rovněž nevyplývalo, že by některý uchazeč nesplnil kvalifikační kritéria – reference.

Napadené rozhodnutí

5. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 15. 11. 2005 rozhodnutí č.j. VZ/S185/05-152/5322/05-KV, kterým rozhodl, že zadavatel nesplnil povinnost stanovenou v ustanovení § 48 odst. 1 zákona tím, že v zadávací dokumentaci jednoznačně nevymezil předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky. Z důvodu nesplnění uvedené povinnosti bylo zadavateli uloženo podle § 101 odst. 1 zákona zrušit zadávací řízení, a to ve lhůtě do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.
6. V odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo mimo jiné uvedeno, že ke skutečnosti, že všechny nabídky v dílčím kritériu č. 1 obdržely shodně 100 bodů, došlo proto, že zadavatel hodnotil, zda nabídky uchazečů splnily zadávací podmínky stanovené v čl. 1 a 2 zadávací dokumentace a zadávací podmínky byly nastaveny tak, že neumožňovaly uchazečům se od nich odchýlit. Zadavatel tedy nehodnotil funkčnost navrženého řešení. V čl. 1 a 2 zadávací dokumentace tak zadavatel stanovil, jaké požadavky musí nabídky uchazečů splňovat, ale neuvedl, v čem se naopak mohou lišit.
7. Dále bylo v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedeno, že v rámci dílčího kritéria č. 4 hodnotící komise ohodnotila jednotlivé nabídky rozdílně, a to podle toho, zda uchazeči

ve svých nabídkách uvedli, v jakém rozsahu budou poskytovat servis. Vzhledem k tomu, že některé nabídky tyto zadávací podmínky nespĺňovaly, udělila jim hodnotící komise nižší bodové hodnocení, ačkoli je měla vyřadit. Z uvedeného důvodu kritéria uvedená pod čísly 1, 2 a 4 nevyjadřují ekonomickou výhodnost nabídky. Zkoumání dalších pochybení zadavatele nemá vliv na rozhodnutí Úřadu.

II. Námitky rozkladu

8. Proti uvedenému rozhodnutí podal zadavatel dne 6. 12. 2005 rozklad, ve kterém nesouhlasí s tvrzením Úřadu, podle kterého byly zadávací podmínky stanoveny tak, že neumožňovaly uchazečům se od nich odchýlit. Zadavatel uvádí, že tento názor vychází z mylné a účelové interpretace stanoviska zadavatele a je v rozporu se zadávací dokumentací a nabídkami uchazečů, neboť je zřejmé, že zadavatel poskytl uchazečům prostor pro podání rozdílných nabídek. Zadavatel skutečně nemohl vědět, že z hlediska koncepčního a funkčního budou nabídky uchazečů srovnatelné, i když nabízená řešení jsou rozdílná.
9. Ohledně samotné kapitoly 1 zadávací dokumentace pak zadavatel uvádí, že tato kapitola je rozdělena do bodů členěných odrážkami, kde jsou vymezena kritéria, jež musí nabízený informační systém splňovat, a zadavatel posuzoval pouze jejich splnění. V druhé části téže kapitoly, v odrážkách označených písmeny a) až p), nabízí zadavatel možnost odchylek od konkrétních kritérií, a podle toho pak v nabídkách uchazečů figurovaly další specifika řešení (např. HW platformy, pro které je dané řešení vhodné včetně databázových prostředí, kombinace řešení třívrstvé architektury s popisem funkcí jednotlivých klientů, nástroje pro provádění finančních analýz, standardy a rozhraní pro sdílení dat v IS, atp.). V rámci kapitoly 1 je jasně řečeno, že uchazeč musí prokázat schopnost koncepčního přístupu, což je samo o sobě široké zadání, jelikož není řečeno, jakým způsobem. Prokázání této schopnosti je dáno kombinací použité technologie, metodiky nasazení a legislativního rámce. Jen uchazeč s jasnou znalostí problematiky IS ve státní správě a samosprávě je schopen předložit komplexní řešení.
10. Ohledně kapitol 2.1. až 2.3. je v podaném rozkladu zadavatelem uvedeno, že kapitoly se zabývají spíše návrhy základních stavebních kamenů řešení, jakým je např. „příklad schématu koncepce Agendového informačního systému statutárního města Brna“. Ve všech nabídkách je toto schéma odlišné právě proto, že není přesně vymezeno, že právě toto schéma je platné jako kritérium. Nicméně všechna řešení jsou funkční s uvedenými schématy a všechna jsou akceptována jako rovnocenná. Kritérium pro plnění zadávací dokumentace v čl. 2.4. vyjmenovává taxativně podstatné funkce, které je možné uvést nebo popsat v maximální šíři. U všech funkcionalit uvádí zadávací dokumentace pouze spodní ohraničení. Uchazeči se této části detailně věnují a je zřejmé, že všichni mají zkušenost s podobnými projekty; v této části hodnotící komise dospěla k závěru, že všichni uchazeči prokázali stejnou schopnost navrhnout a prezentovat koncepční a funkční řešení. Ohledně plnění bodu 2.10. zadávací dokumentace zadavatel v rozkladu uvádí, že v rámci tohoto kritéria směřoval k hodnocení způsobu splnění jednotlivých požadavků na poskytování podpory, servisních zásahů a odstraňování havarijních stavů, přičemž hodnocení nabídek bylo tímto způsobem provedeno. Z výše uvedených důvodů proto ve svém postupu zadavatel neshledává porušení zákona.

Závěr rozkladu

11. Zadavatel v rozkladu navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil.

Vyjádření dalších účastníků řízení

12. K podanému rozkladu se vyjádřil navrhovatel dopisem, který byl Úřadu doručen dne 19. 12. 2005 a uvádí podobně, jako ve svém návrhu na zahájení správního řízení podle § 96 zákona, že ze zadávací dokumentace nevyplývalo, že předmětem hodnocení budou jednotlivými uchazeči podané nabídky z hlediska navrhovaného způsobu řešení. Naopak ze zadávací dokumentace zcela jednoznačně plyne, že zadavatel požadoval splnění zadávací dokumentace z hlediska v ní popsaného technického řešení bez výjimky. Pokud by zadavatel hodnotil nabídky z hlediska navrženého řešení (co do jeho funkčnosti, technické realizace, navrženého řešení, inovativnosti, apod.), je vyloučené, aby všechny podané nabídky byly vyhodnoceny jako stejně úspěšné, resp. vhodné či kvalitní. Zadavatel se podle názoru navrhovatele dostává do logického rozporu vlastních tvrzení, kdy na jednu stranu v podaném rozkladu relativně obsáhle popisuje, jakým způsobem byl předmět zakázky specifikován, avšak současně z jím provedeného hodnocení nabídek jednoznačně vyplývá, že různost navržených řešení nebyla vůbec předmětem hodnocení. Navrhovatel se proto plně ztotožňuje s napadeným rozhodnutím a navrhuje, aby Úřad napadené rozhodnutí potvrdil a podaný rozklad zamítnul.
13. K podanému rozkladu se vyjádřil také uchazeč IDS Scheer ČR, s.r.o., dle jehož názoru je argumentace zadavatele oprávněná a předmět plnění byl v zadávací dokumentaci vymezen v rozsahu a způsobem postačujícím pro řádné zpracování nabídky na plnění požadované zadavatelem, a proto i předmětná veřejná zakázka byla zadána transparentním a nediskriminačním způsobem.

III. Řízení o rozkladu

14. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 57 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“) a v souladu s odst. 2 téhož ustanovení postoupil věc k rozhodnutí orgánu rozhodujícímu o rozkladu.
15. Dne 1. 1. 2006 nabyl účinnosti zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, podle jehož § 183 se zrušuje zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád). Podle § 179 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. se řízení, která nebyla pravomocně skončena před účinností tohoto zákona, dokončí podle dosavadních předpisů. Z tohoto důvodu je třeba řízení o rozkladu účastníka řízení dokončit podle dosavadní právní úpravy správního řízení. Podle § 59 odst. 1 ve spojení s § 61 odst. 3 správního řádu, po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru rozvedeném dále v odůvodnění rozhodnutí:
16. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. VZ/S185/05-152/5322/05-KV ze dne 15. 11. 2005 rozhodl, že zadavatel nesplnil povinnost stanovenou v ustanovení § 48 odst. 1 zákona

tím, že v zadávací dokumentaci jednoznačně nevymezil předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky, a z důvodu nesplnění uvedené povinnosti zadavateli uložil podle § 101 odst. 1 zákona zrušit zadávací řízení, a to ve lhůtě do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, rozhodl správně. Taktéž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se v plné míře ztotožnil.

IV. K námitkám rozkladu

17. Zadavatel ve svém rozkladu do značné míry opakuje námitky obsažené již v jeho vyjádření k návrhu na zahájení správního řízení podle § 96 zákona podanému navrhovatelem.
18. Ustanovení § 55 zákona stanoví, že rozhodne-li se zadavatel pro zadání veřejné zakázky podle ekonomické výhodnosti nabídky, posuzuje nabídku podle dílčích kritérií. Jednotlivým dílčím kritériím musí zadavatel stanovit váhu, kterou vyjádří v procentech. Jedním z dílčích kritérií je vždy nabídková cena a dále zejména provozní náklady, požadavky na údržbu a technické, jakostní, ekologické nebo funkční vlastnosti předmětu veřejné zakázky. Oproti dílčím hodnotícím kritériím technické specifikace podle ustanovení § 49 odst. 1 zákona představují technické charakteristiky prací, materiálů, zboží nebo služeb, které mají být použity nebo dodány, popsané objektivně způsobem, který zajišťuje užití za účelem, který je zadavatelem zamýšlen.
19. Zadavatel tím, že za hodnotící kritéria stanovil plnění zadávací dokumentace v bodech 1, 2.1. až 2.3., 2.4. a 2.10., zaměnil technickou specifikaci předmětu veřejné zakázky za dílčí hodnotící kritéria. Zadávací dokumentace v uvedených bodech ukládá uchazečům, jaké konkrétní podmínky musí informační systém splnit. Pokud by některý uchazeč například podal nabídku informačního systému, který by neumožňoval provoz na různých hardwarových a databázových platformách a operačních systémech (jak je požadováno v kapitole 1 bodě c) zadávací dokumentace) nebo by informační systém nepodporoval třívrstvou architekturu s možným dalším členěním do více vrstev (viz kapitola 1 bod e) zadávací dokumentace), musela by taková nabídka být rovnou vyřazena z další účasti ve výběrovém řízení, avšak nikoli hodnocena nižším bodovým ohodnocením. Takto stanovená dílčí kritéria umožňují zadavateli pouze posoudit, zda jednotlivé nabídky jím stanovené požadavky v jednotlivých člancích zadávací dokumentace obsahují, či nikoli.
20. Námitce zadavatele, že jednotlivé nabídky hodnotil z hlediska navrženého řešení co do jeho funkčnosti, technické realizace, nemohu přisvědčit. V takovém případě by nemohlo dojít k situaci, že všechny nabídky budou v dílčím kritériu uvedeném na prvním a druhém místě (za předpokladu, že nebyly totožné) ohodnoceny jako stejně úspěšné, respektive vhodné či kvalitní. Podporou pro tento závěr je samotné tvrzení zadavatele obsažené na straně 3 podaného rozkladu, kde zadavatel uvádí, že v druhé části kapitoly 1, v odrážkách označených písmeny a) až p), nabízí zadavatel možnost odchylek od konkrétních kritérií, a podle toho pak v nabídkách uchazečů figurovaly další specifika řešení (např. HW platformy, pro které je dané řešení vhodné včetně databázových prostředí, kombinace řešení třívrstvé architektury s popisem funkcí jednotlivých klientů, nástroje pro provádění finančních analýz, standardy a rozhraní pro sdílení dat v IS, atp.). K tomu zadavatel uvádí, že v rámci kapitoly 1 je jasně řečeno, že uchazeč musí prokázat schopnost koncepčního přístupu, což je samo o sobě široké

zadání, jelikož není řečeno, jakým způsobem.“ Tato skutečnost se však nijak v hodnocení nabídek neprojevila.

21. Ohledně plnění bodu 2.10. zadávací dokumentace, označeného jako v pořadí čtvrté dílčí hodnotící kritérium, která se týkala zajištění servisu, nástupu k zásahu a odstranění havarijních stavů, obsahovala nabídka navrhovatele alternativní řešení zřídit vlastní pracoviště přímo v sídle zadavatele. Tato nabídka však byla zadavatelem vyhodnocena jako nevyhovující, přestože mohla představovat výhodnější nabídku. Konstatování zadavatele, že navrhovatelem předložená nabídka není vyhovující, podložil zadavatel pouze účelovým protiargumentem o nemožnosti akceptovat pouhou „existenci předpokladu“. To podporuje závěr, že hodnocení nabídek spočívalo v pouhém posouzení splnění jednotlivých podmínek a nikoli v jejich vzájemném porovnání a vyhodnocení rozdílů nebo případných výhod a nevýhod navržených variant. Takto stanovená dílčí hodnotící kritéria proto ztrácejí své opodstatnění.
22. S ohledem na argumenty uvedené výše se ztotožňuji se závěrem vysloveným v napadeném rozhodnutí, že zadavatel v zadávací dokumentaci nedostatečně vymezil předmět veřejné zakázky tím, že údaje, které měly být zahrnuty v technické specifikaci předmětu zakázky, byly zahrnuty v dílčích kritériích pro hodnocení nabídek. V důsledku takto nevhodně stanovených dílčích kritérií došlo nejen k situaci, kdy stanovené požadavky objektivně mohli splnit všichni uchazeči, ale také k tomu, že zadavatel posoudil všechna navržená řešení jako stejně vhodná a kvalitní. Za těchto podmínek potom jednotlivá zvolená kritéria nemohou vyjadřovat ekonomickou výhodnost nabídky; v opačném případě by musel zadavatel dát uchazečům prostor, v rámci něhož by se od zadávacích podmínek mohli odchýlit.
23. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem, které již samy o sobě představují porušení zákona a zároveň i důvod pro zrušení předmětného zadávacího řízení, Úřad se v napadeném rozhodnutí nezabýval dalšími skutečnostmi namítanými navrhovatelem, například námitkou totožné reference uvedené více uchazeči. Z téhož důvodu se také v podrobnostech omezují pouze na konstatování porušení zákona z důvodu, že zvolená dílčí hodnotící kritéria nevyjadřují ekonomickou výhodnost nabídky. Pro úplnost však dodávám k námitce navrhovatele, podle které měli být ostatní uchazeči o veřejnou zakázku informováni o opětovném zařazení uchazeče EFCON, a.s. do soutěže o veřejnou zakázku, že po zadavateli nelze požadovat plnění povinností, které mu zákon neukládá, protože ustanovení § 88 zákona informování ostatních uchazečů o výsledku vyřízení námitek po zadavateli nevyžaduje.

V. Závěr

24. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
25. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Martin Pecina, MBA
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Statutární město Brno, Dominikánské nám. 196/1, 601 67 Brno
2. JUDr. Milan Zápotočný, advokát, Telečská 7, 586 01 Jihlava
3. IDS Scheer ČR, s.r.o., Vídeňská 55, 639 00 Brno
4. spis.

Na vědomí:

1. GORDIC, spol. s r. o., Erbenova 4, 586 01 Jihlava